

חוק לתיקון פקודת העדות, תשמ"ז—1955*

חוספת חלק ח'

1. אחרי סעיף 30 לפקודת העדות יווסף חלק זה:

„חלק ח' - תעודות של עובדי הציבור

- 31. בחלק זה „עובד הציבור” - עובד המדינה, לרבות שופט, דיין בבית דין דתי, חבר הממשלה ומבקר המדינה; וכן עובד ההסתדרות הציונית העולמית והסוכנות היהודית לארץ ישראל.
- 32. בית המשפט רשאי, אם אין הוא רואה חשש לעיוות הדין, לקבל כראייה תעודה על דבר שנרשם במסמך רשמי; והתעודה תהא חתומה בידי עובד הציבור שעשה את הרישום או שעשה את המעשה או קיבל את הידיעה שנרשמו; או, אם אין הוא עוד כמותו שירות, בידי האחראי על היחידה בה עבד.
- 33. תעודה שהוגשה לבית המשפט לפי סעיף 32, דינה כדין עדות בשבועה לענין סעיף 117 לפקודת החוק הפלילי, 1936².
- 34. (א) עובד הציבור יערוך תעודתו בצורה הקבועה בתוספת לחוק זה או בצורה דומה לה ככל האפשר.
(ב) שר המשפטים רשאי, בתקנות, לקבוע את דרך הגשתן של תעודות עובדי הציבור ולהביא שינויים בטפסיהם.
- 35. אין בהוראות חלק זה -
(1) כדי לגרוע מהוראות כל חוק אחר בדבר הוכחת עובדה על ידי תעודה של עובדי הציבור;
(2) כדי לגרוע מכל דין שלפיו רשאי או חייב עובד הציבור לסרב להעיד או לסרב למסור תעודה;
(3) כדי לגרוע מכל דין הפוסל עדות או המסייג קבלתה כראייה.
- 36. (א) הוראות סעיף 32 אינן גורעות מכותו של בית המשפט לצוות כי עובד הציבור יחקר בבית המשפט, ובית המשפט ייעתר לבקשתו של בעל דין לצוות על כך.
(ב) נתברר לבית המשפט כי בקשתו של בעל דין לחקור עובד הציבור בבית המשפט באה לשם קינטור או מתוך קלות דעת, רשאי הוא להטיל על המבקש את הוצאות החקירה.

שמירת זכויות ומסכויות

חקירה בעל פה

2. אחרי סעיף 36 יווסף חלק זה:

חוספת חלק ט'

„חלק ט' - הצהרות כראיות

- 37. (א) מקום שמותר לאדם על פי דין, או שנדרש אדם, להוכיח דבר על ידי הצהרה בכתב, בשבועה או בהן צדק, תהיה הצהרתו בכתב ראייה כשרה, אם הוזהר המצהיר כי עליו להצהיר את האמת וכי יהא צפוי לענשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן.
(ב) האזהרה לפי סעיף קטן (א) תינתן, ונתינתה תאושר על פני ההצהרה, על ידי אחד מאלה:
(1) שופט;
(2) דיין בבית דין דתי;

* נתקבל בכנסת ביום ד' בטבת תשמ"ז (19 בדצמבר 1955); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 249. תשמ"ז, עמ' 6.
1 חוקי א"י, כרך א', פרק נ"ד, עמ' 650; ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 630, עמ' 242; ע"ר 1937, תוס' 1 מס' 660, עמ' 1; ע"ר 1940, תוס' 1 מס' 1052, עמ' 189; ע"ר 1946, תוס' 1 מס' 1502, עמ' 170; ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1563, עמ' 29; ס"ח 62, תשי"א, עמ' 10; ס"ח 152, תשי"ד, עמ' 106.
2 ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 652, עמ' 263.

- (3) היועץ המשפטי לממשלה, פרקליט המדינה, פרקליטי מחוז, פרקליטי נפה, וסגני פרקליט המדינה ופרקליטי המחוז ועוזריהם;
 (4) עורך דין;
 (5) ראש רשות מקומית;
 (6) אדם אחר שהוסמך לכך על ידי שר המשפטים.

38. לענין סעיף 120 לפקודת החוק הפלילי, 1936, דין הצהרה שנעשתה לפי סעיף 37 כדין הצהרה בשבועה. תחולת הדיון הפלילי

39. (א) הוראות סעיף 37 אינן גורעות מכוחו של בית המשפט לצוות כי המצהיר ייחקר בבית המשפט, ובית המשפט ייעתר לבקשתו של בעל דין לצוות על כך; לא התייצב המצהיר, רשאי בית המשפט לפסול הצהרתו מלשמש ראיה. חקירה בעל פה

(ב) נתברר לבית המשפט שבקשתו של בעל דין לחקור מצהיר בבית המשפט באה לשם קינטור או מתוך קלות דעת, רשאי הוא להטיל על המבקש את הוצאות החקירה.

40. שר המשפטים רשאי לקבוע, בתקנות, את שיעור השכר שיגבה עורך דין בעד שירותיו לפי סעיף 37 ואת האגרות שיש לשלם בעד אישור לפי סעיף 37 שלא על ידי עורך דין. אגרות

התוספת

(סעיף 34)

טופס תעודת עובד הציבור

בבית משפט
 בענין שבין זבין

תעודת עובד ציבור

שם עובד הציבור
 מענו
 שם היחידה שבה הוא עובד
 מקום עבודתו
 תיאור משרתו

אני החתום מטה מעיד ומאשר בזה לאמור

תעודה זו ניתנת על ידי לשם הגשתה כראיה לבית המשפט, והריני מצהיר בזה כי ידוע לי היטב, שלענין הוראות החוק הפלילי בדבר עדות שקר בשבועה בבית המשפט, דין תעודה זו כשהיא התומה על ידי כדין עדות בשבועה שנתתי בבית המשפט.

תאריך

חתימה

פנחס רוזן
 שר המשפטים

דוד בן-גוריון
 ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
 נשיא המדינה